

ΜΗΠΩΣ Η ΑΜΥΝΤΙΚΗ ΜΑΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΔΕΝ ΒΑΔΙΖΕΙ ΣΩΣΤΑ ?

Μπορεί η απάντηση του κ. ΥΕΘΑ να κρίθηκε ικανοποιητική από τους επερωτώντες Βουλευτές πλην όμως δείχνει πεντακάθαρα ότι τα προβλήματα της Αμυντικής μας Βιομηχανίας ακόμη δεν έχουν κατανοηθεί στον βαθμό που επιβάλλεται και ως εκ τούτου δεν μπορούν να μείνουν ασχολίαστα.

Θα επιχειρήσω λοιπόν να αποκωδικοποιήσω όρισμένα συμπεράσματα που βγαίνουν από την απάντηση του κ. ΥΕΘΑ με ημερομηνία 13/07/2020 η οποία παρατίθεται αυτούσια κατωτέρω.

ΣΧΟΛΙΑΣΗ

Το γεγονός ότι από το 2013 ως σήμερα η ΕΑΒ έχει αποδώσει 2 μόνον Ε/Π Super Puma μετά την εκτέλεση 12 ετούς Επιθεώρησης & G Inspection, σημαίνει ότι η μέχρι σήμερα απόδοσή της είναι **1 Ε/Π κάθε 3,5 χρόνια**.

Το δε γεγονός ότι βρίσκονται ήδη στις εγκαταστάσεις της 3 ακόμη Ε/Π που έχουν ενταχθεί από 4 Σεπ 2014, 14 Σεπ 2015 και 3 Νοε 2016, με προοπτική απόδοσης του 1^{ου} τον Νοέμβριο 2020 εφόσον εξευρεθούν τα απαιτούμενα υλικά, ενώ για τα άλλα 2 δεν υπάρχει ασφαλής εκτίμηση αποδόσεώς τους, δείχνει ότι η κατάσταση έχει σοβαρά χειροτερέψει αφού **το 3^ο Ε/Π θα παραδοθεί καλώς εχόντων των πραγμάτων σε παραπάνω από 6 χρόνια, ενώ η απόδοση του 4^{ου} και 5^{ου} δεν είναι δυνατόν ακόμη να εκτιμηθεί.**

Τέλος ότι το Κρατικό Εργοστάσιο Αεροπλάνων (ΚΕΑ) έχει αναπτύξει ικανότητα Εργοστασιακής Συντήρησης των Ε/Π Super Puma μολονότι φαίνεται αρκετά ενθαρρυντικό στους μή επαίοντες, μόνον σαν ένα κακόγουστο αστείο ακούγεται, διότι αν μας παρέθετε ο κ. ΥΕΘΑ τις αντίστοιχες ημερομηνίες ένταξης των Ε/Π θα διαπιστώναμε ακόμη χειρότερες καταστάσεις από πλευράς δυνατοτήτων απόδοσης, όπου η ευθύνη της ΠΑ και του ΥΕΘΑ είναι άμεσες ως προς τις παρατηρούμενες καθυστερήσεις και όχι έμμεσες όπως στην ΕΑΒ, γιατί το ΚΕΑ αποτελεί Οργανική Δομή των ΕΔ. Μιλάμε δε για κακόγουστο αστείο γιατί τις δεκαετίες του 1970, 1980 και 1990 το ΚΕΑ παρέδιδε **ανά έτος** από Εργοστασιακή Συντήρηση 8 μαχητικά Α/Φ F-10G, 2 Πυροσβεστικά Α/Φ CL-215, τουλάχιστον 2 Ε/Π HU-1H και όποιο μεταφορικό Α/Φ C-130H ή C-47 ή Dornier 28, χρειαζότανε επισκευή επιπέδου Εργοστασίου, όπου η ΕΑΒ δεν είχε ακόμη αναπτύξει καμμία δυνατότητα. Η μετά το 1990 συνεχής απαξίωσή του λόγω της δημιουργίας της ΕΑΒ αποτέλεσε στρατηγικό σφάλμα ολκής που υπηρετήθηκε από την λανθασμένη Πολιτική όλων των Κυβερνήσεων που θεώρησαν ότι αφού δημιουργήθηκε η ΕΑΒ, το ΚΕΑ δεν υπήρχε κανένας λόγος να αναβαθμίσει τον Εργοστασιακό Εξοπλισμό του ή να ανανεώσει το Προσωπικό του, το πλείστον του οποίου συνταξιοδοτήθηκε χωρίς καν να μεταφέρει τις τεράστιες εμπειρίες του σε νεωτέρους. Το γεγονός λοιπόν ότι το ΚΕΑ μέχρι σήμερα από το 2013 έχει παραδώσει 1 Ε/Π Super Puma και ότι δουλεύει σε ακόμη ένα άλλο, ενώ έχει σχεδόν απωλέσει την ικανότητα Εργοστασιακής Συντήρησης Α/Φ Σταθερών Πτερύγων σημαίνει ότι δεν μπορεί κανείς να επιμένει για τις αποδόσεις του. Άρα στο σπίτι του κρεμασμένου δεν πρέπει να μιλάμε για σχοινί.

Πέραν όμως του γεγονότος ότι οι ανωτέρω αποδόσεις και προοπτικές αποδόσεων της ΕΑΒ (που αναφέρονται στην επιστολή του κ.ΥΕΘΑ) δεν μπορούν να θεωρηθούν ικανοποιητικές καθ' οιονδήποτε τρόπον, πρέπει επιτέλους να γίνει κατανοητό από τους Αρμοδίους ότι η απαξίωση των ακριβών Οπλικών Συστημάτων που αποκτούμε με τους φόρους των Ελλήνων Πολιτών, καθίσταται αυτοεκπληρούμενη προφητεία, όταν αυτά αντί να επιτελούν την αποστολή για την οποία απεκτήθησαν βρίσκονται επί 6 και πλέον έτη σε Εργοστασιακούς Φορείς. Το χειρότερο όμως όλων είναι ότι με βάση την Διεθνή Βιομηχανική Πρακτική δείχνουν ακόμη τα εξής:

- a) 'Ότι η ΕΑΒ έχει μεν αποκτήσει μια ισχνή Τεχνική Ικανότητα Εργοστασιακής Υποστήριξης των υπόψη Ε/Π (Low Level **CAPABILITY**), πλην όμως έχει ελάχιστη Χωρητικότητα δηλαδή Δυνατότητα απόδοσης του ανατεθέντος Φόρτου εν χρόνω (Minimal **CAPACITY**). **‘Όμως η ικανή και αναγκαία συνθήκη για την εν χρόνω απόδοση του φόρτου κάθε Εργοστασίου εξασφαλίζεται μόνον όταν αυτές οι δύο (2) βασικές παράμετροι ικανοποιούνται ταυτόχρονα.**
- b) Ο λόγος λοιπόν των καθυστερήσεων της ΕΑΒ είναι ότι δεν εξασφαλίστηκαν εγκαίρως οι δύο ανωτέρω παράμετροι για τις οποίες χρειάζονται τα ακόλουθα:
 - i. Να εξασφαλισθεί η απαραίτητη άδεια (LICENSE) από τον Κατασκευαστή των Ε/Π {Original Equipment Manufacturer (OEM)} και να υποστεί την απαραίτητη εκπαίδευση ο αρχικός πυρήνας του Προσωπικού της Γραμμής Παραγωγής του Εργοστασίου. Η διαδικασία αυτή δεν είναι απλή γιατί πέραν των εξόδων που απαιτούνται, χρειάζεται και να βρεθούν τα κατάλληλα χρονικά διαστήματα που

ο Κατασκευαστής μπορεί να παρέξει την αναγκαία εκπαίδευση. Και τούτο για τον απλούστατο λόγο ότι έχει ήδη ανειλημμένο φόρτο από άλλους Πελάτες, οι Χώρες των οποίων προηγήθηκαν στην διατύπωση της αντίστοιχης απαίτησης και είναι δυνατόν να χρειασθεί περίοδος και πέραν του έτους για την έναρξη της εκπαίδευσης, η διάρκεια της οποίας συνήθως είναι της τάξεως τουλάχιστον εξαμήνου.

- ii. Να παραγγελθεί ο απαραίτητος Εξοπλισμός Εργοστασίου ο χρόνος ικανοποίησης του οποίου είναι της τάξεως των 2 ετών κατ' ελάχιστον επειδή ο Εργοστασιακός Εξοπλισμός δεν ζητείται από όλους τους Πελάτες, παρά μόνον από αυτούς που προτίθενται να αναπτύξουν δυνατότητα Εργοστασιακής Υποστήριξης, αλλά και επειδή αποτελεί ειδικό εξοπλισμό που κατά κανόνα δεν κατασκευάζεται από τον Κατασκευαστή του Οπλικού Συστήματος {Original Equipment Manufacturer (OEM)} αλλά από πολλούς Υποκατασκευαστές του (Subcontractors) με τους οποίους πρέπει να γίνουν οι κατάλληλες συμβάσεις, διαδικασία που επίσης είναι εξαιρετικά χρονοβόρα (τουλάχιστον 2 χρόνια κατ' ελάχιστον για τις παραδόσεις του ειδικού εξοπλισμού) και με πλήρη χρηματοδότηση εξ' αρχής.
- iii. Να παραγγελθούν τα απαιτούμενα αναλώσιμα και επισκευάσιμα υλικά που θα υποστηρίξουν την γραμμή παραγωγής σε βάθος χρόνου λόγω του μεγάλου χρόνου απόκτησής τους, για τον ίδιο λόγο που αναφέρθηκε και για τον Εργοστασιακό Εξοπλισμό, επειδή πρώτα εδώ οι Πελάτες είναι πολύ περισσότεροι, (αφού τα ίδια υλικά κατά βάση απαιτούνται και για τις Περιοδικές Επιθεωρήσεις που κάνουν οι Μητρικές Μονάδες των Ε/Π ανά την υφήλιο), ύστερα γιατί έχουν μεγάλο χρόνο απόκτησης (LEAD TIME) λόγω της πληθώρας τους και τέλος επειδή τα περισσότερα εξ αυτών διατίθενται από Υποκατασκευαστές του OEM και όχι από τον ίδιο ως π.χ. ελαιολιπαντικά, παρεμβάσματα, βίδες, ήλοι, ή τέλος δομικά υλικά που ναι μεν κατασκευάζονται από τον (OEM) πλην όμως έχουν κατά τεκμήριο μεγάλους χρόνους απόκτησης επειδή δεν είναι απάρτια συνήθους ζήτησης.
- iv. Εάν όλα τα ανωτέρω δεν γίνουν με **Ολιστικό τρόπο προσέγγισης** αλλά αποσπασματικά με την μέθοδο του βλέποντας και κάνοντας που συνήθως ακολουθείται στην Ελλάδα κυρίως από λόγους νοοτροπίας και την έλλειψη πιστώσεων, δεν είναι δύσκολο να εξηγήσει κανείς γιατί η ΕΑΒ μέσα σε 7 χρόνια κατάφερε να αποδώσει 2 μόνον Ε/Π, αφού με την χρηματοδότησή της το 2013 για 2 Ε/Π εισέπραξε σύμφωνα με την απάντηση του κ. ΥΕΘΑ, $2 * 2,55mE * 0,80 = 4,08 mE$ όταν για την απόκτηση όλου του κεφαλαιουχικού εξοπλισμού που απαιτείται (Εξοπλισμός Εργοστασίου, Ανταλλακτικά και Εκπαίδευση) οι απαιτήσεις για ένα νέο Οπλικό Σύστημα υπερβαίνουν κατά πολύ τα 5 mE και είναι συνήθως της τάξης των 7-10 mE αναλόγως του μεγέθους του στόλου και του τύπου του Οπλικού Συστήματος. Επειδή είναι βέβαιο ότι η προσέγγιση των επενδύσεων για τα Ε/Π Super Puma δεν έγινε με Ολιστικό τρόπο, γιατί μέχρι σήμερα η μέθοδος αυτή δεν έχει ακολουθηθεί ποτέ και για κανένα Οπλικό Σύστημα, είναι μαθηματικά βέβαιο και σίγουρο για τους παρηκούντες στην Ιερουσαλήμ ότι οι χρηματοδοτήσεις για τα 5 Ε/Π ($2 * 2,55 + 3 * 2,55 * 0,80 = 12,24 mE$) αναλώθηκαν κατά κύριο λόγο σε μισθούς του Προσωπικού της ΕΑΒ αφού τα τελευταία 30 χρόνια κάθε χρόνο η ΕΑΒ προσφεύγει στην ΠΑ για ενίσχυση χρηματοδότησής της, προκειμένου να μπορέσει στοιχειωδώς να ανταπεξέλθει σε μέρος του ανατεθέντος σε αυτήν φόρτου γιατί το Υπ.ΟΙΚ. περί άλλα τυρβάζει αν και είναι από την δεκαετία του 1990 κατά Νόμον αρμόδιο.
- v. Αυτός είναι και ο λόγος των τεραστίων καθυστερήσεων απόδοσης της ΕΑΒ, που είναι αποτέλεσμα της πλημελλούς χρηματοδότησής της στις αναγκαίες επενδύσεις από τον Μέτοχο του Ελληνικού Δημοσίου που είναι το Υπ.ΟΙΚ. Το ΥΕΘΑ μέχρι σήμερα είναι απόλυτα συνεπές στις υποχρεώσεις του. Επειδή δε και οι δικές του πιστώσεις έχουν σημαντικά ελαττωθεί, η προχρηματοδότηση που κάνει στην ΕΑΒ με το 80% του συμφωνημένου προγράμματος δεν είναι ικανή να αντισταθμίσει τις τεράστιες ελλείψεις επενδύσεων που δεν κάνει τα τελευταία 30 χρόνια το Υπ.ΟΙΚ. (π.χ. Συντήρηση υφισταμένων Υποστέγων, Δημιουργία Νέων Υψηλών Υποστέγων, Απόκτηση αναγκαίου Κεφαλαιουχικού Εξοπλισμού, Προσλήψεις αναγκαίου Προσωπικού, Πιστώσεις για κατάρτιση Συμβάσεων Αναλωσίμων & Επισκευασίμων Ανταλλακτικών), θεωρώντας ότι οι επενδύσεις που έγιναν από το ΥΕΘΑ με την ευκαιρία απόκτησης των νέων Εξοπλιστικών Προγραμμάτων είναι αρκετές. Αλλά φεύ, δεν είναι και ιδού ένα από τα πλεον χαρακτηριστικά παραδείγματα της αδιαφορίας του Μετόχου του Ελληνικού Δημοσίου:

1. Την δεκαετία του 1980 δημιουργήθηκε στην ΕΑΒ ένα πρότυπο εγκατάστασης επεξεργασίας Βιομηχανικών αποβλήτων, που μας γέμιζε υπερηφάνεια όταν την επιδεικνύαμε σε υψηλόβαθμους επισκέπτες του Εξωτερικού που επισκέπτοντο την ΕΑΒ.
2. Την δεκαετία του 2010 στα ΜΜΕ γίνεται τεράστιο θέμα η μόλυνση του ποταμού Ασωπού από την εγκατάσταση διαχείρισης Βιομηχανικών αποβλήτων της ΕΑΒ, που επειδή δεν έχει συντηρηθεί όπως έπρεπε στα χρόνια που πέρασαν, μολύνει τον ποταμό Ασωπό σε τέτοιο βαθμό που επεβλήθησαν τεράστια πρόστιμα στην ΕΑΒ για την οικολογική καταστροφή που προξένησε και εξακολουθεί να προξενεί. Σημειωτέον ότι ακόμη δεν έχει βρεθεί αξιόπιστη λύση για το πρόβλημα αυτό.

Εδώ λοιπόν έχουμε ένα γενικότερο πρόβλημα με την Αμυντική μας Βιομηχανία που δεν εννοούμε να κατανοήσουμε. Για να λειτουργήσει σωστά κάθε Εργοστάσιο χρειάζονται μερικά απλά και βασικά πράγματα για τα οποία πρέπει να πεισθεί ότι είναι αναγκαία ο Ελέγχων Φορέας (στην περίπτωση της ΕΑΒ αυτός είναι το Υπ. ΟΙΚ.) και αυτά είναι τα εξής:

- a. Να εξασφαλισθούν ταυτόχρονα και με Ολιστικό τρόπο οι δύο βασικές παράμετροι Τεχνικής Επάρκειας (CAPABILITY) και Χωρητικότητας δηλαδή Δυνατότητας απόδοσης του διαχρονικού φόρτου εν Χρόνω (CAPACITY).
 - i. Για να γίνει αυτό χρειάζονται συνεχώς επενδύσεις σε Κεφαλαιουχικό Εξολισμό και Προσωπικό που οι Μέτοχοι έχουν την υποχρέωση να πραγματοποιούν έγκαιρα και όχι να επαφίενται στην χρηματοδότηση των Πελατών, οι πιστώσεις των οποίων είναι για να πληρωθούν οι Εργατώρες (ΕΩ) του προσωπικού που θα ασχοληθεί με την Εργοστασιακή Συντήρηση των Μέσων των Πελατών και όχι για Επενδύσεις.
 - ii. Ομοίως, χρειάζεται η Διοίκηση του Εργοστασίου να έχει την αρμοδιότητα και την δυνατότητα ανάλωσης Πιστώσεων που θα της έχουν εγκρίνει οι Μέτοχοι για Προσλήψεις νέου Προσωπικού και Απολύσεις του Προσωπικού που κρίνεται μη Επαρκές στην εκτέλεση των καθηκόντων του.
- b. Αν δεν εξασφαλισθούν οι ανωτέρω προϋποθέσεις οποιοδήποτε Διοίκηση Εργοστασίου είναι καταδικασμένη να αποτύχει, ανεξάρτητα του πόσο ικανή είναι.
- c. Η Πολιτεία όμως στο σύνολό της δεν είναι άμοιρη ευθυνών για την κατάσταση που έχει δημιουργηθεί και τούτο διότι:
 - i. Το ΥΠΕΘΑ από την περίοδο που άλλαξε η υπαγωγή της ΕΑΒ και πήγε στο Υπ.ΟΙΚ. δεν ύψωσε στεντόρια φωνή διαμαρτυρίας ώστε να επανεξετασθεί κατά πόσον το ελέγχον Υπουργείο θα έπρεπε να ήταν το Υπ. ΟΙΚ. μόνον, ή θα έπρεπε να υπάρχει συναρμοδιότητα Υπουργείων όπως συνέβαινε κατά την δημιουργία της ΕΑΒ από τον Κωνσταντίνο Καραμανλή, όπου τον πρώτο λόγο είχε το ΥΠΕΘΑ (επειδή είχε και τον φόρτο) τον δεύτερο λόγο είχε το τότε Υπουργείο Συντονισμού και Προγραμματισμού (το σημερινό Υπουργείο Ανάπτυξης) επειδή η ΕΑΒ είχε στοχοποιηθεί σαν μοχλός ανάπτυξης της Αεροναυπηγικής Βιομηχανίας στη Χώρα, ενώ ο ρόλος του Υπ.ΟΙΚ. ήταν να κρατεί λογαριασμό για τις αναγκαίες επενδύσεις που θα εγένοντο εντός των ορίων αυτοχής του Προυπολογισμού της Χώρας. Ταύτα είναι διαθέσιμα στο διαδίκτυο και μάλιστα στην ιστοσελίδα της ΕΑΒ και στο λεύκωμα που καταρτίστηκε για τα 40 χρόνια από την ίδρυσή της (https://haicorp.com/images/hai/articles/HAI_Album_40YEARS_1975-2015pdf) Τούτο δε προκύπτει από την σύσταση του Πρώτου ΔΣ της ΕΑΒ που ήταν εννεαμελές με Πρόεδρο τον Βιομήχανο Ιάσωνα Στράτο (επί 4 φορές εκλεγμένο Πρόεδρο του ΣΕΒ) και άλλα 8 μέλη με πλούσιες προσλαμβάνουσες παραστάσεις από τους χώρους αρμοδιότητάς τους. Τα 4 από τα οποία ήσαν εν ενεργεία Ανώτατοι Αξιωματικοί της ΠΑ εγνωσμένου κύρους που ορίστηκαν από τον ΥΕΘΑ Ευάγγελο Αβέρωφ και μάλιστα που με τις ειδικότητές τους εκάλυπταν όλο το φάσμα των δραστηριοτήτων που η ΕΑΒ εκαλείτο να αναλάβει. Τα μέλη αυτά ήταν ο Υποπτεράρχος Κων. Παπασπυρίδης (Ο πρώτος Μηχανικός Εγκαταστάσεων της ΠΑ προέλευσης Ιπταμένων), ο Ταξίαρχος Νικ. Κουρής (Ιπτάμενος & μετέπειτα Α/ΓΕΑ, Α/ΓΕΕΘΑ & Αναπληρωτής ΥΕΘΑ), ο Ταξίαρχος Αναστάσιος Αχιτίδας (Ο πρώτος Μηχανικός Αεροσκαφών της 1^{ης} ΣΜΑ και μετέπειτα Δντής Γ'Κλαδου ΓΕΑ) και ο Παντελής Βαφειάδης (Μηχανικός Τηλεπικοινωνιών της 3^{ης} ΣΜΑ). Τα μέλη που όρισε ο Υπ. Συντονισμού & Προγραμματισμού Παναγής Παπαληγούρας ήταν 3, ο Δικηγόρος Κωνσταντίνος Σταματελλάτος, ο Πολιτικός Μηχανικός Αναστάσιος Τηλεμάχου-Ηλίας και ο

Ηλεκτρολόγος Μηχανολόγος Αθανάσιος Ιωάννου-Νικολίτσας. Ο Υπ.ΟΙΚ. Ευάγγελος Δεβλέτογλου όρισε 1 μέλος τον Οικονομολόγο Μηνά Γεωργίου-Τάνες.

- ii. 'Όπως δε ρητά αναφέρεται στο Άρθρο 41 της από 19 Φεβ. 1076 της κοινής Υπουργικής Απόφασης υπ' αριθ.2556/19-02-1976 που δημοσιεύθηκε στο Φύλλο Εφημερίδας της Κυβερνήσεως (ΦΕΚ) υπ. Αριθ. 216/20-02-1976, τεύχος Β' « **Άπαντα τα μέλη του ΔΣ έτυχον της εγκρίσεως των Υπουργών Συντονισμού & Προγραμματισμού και Εθνικής Αμύνης**». Τούτο και μόνον δείχνει πεντακάθαρα το πώς είχε οραματισθεί και σχεδιασθεί η Εποπτεία της ΕΑΒ.
 - iii. Από την ίδρυση της ΕΑΒ ως σήμερα δυστυχώς διαχρονικά οι βασικές αξίες αυτών που την οραματίστηκαν σαν ένα μοχλό ανάπτυξης της Οικονομίας μας και την θεμελίωσαν με στελέχη εγνωσμένου κύρους έχουν αρχίσει και φθίνουν κατά τρόπο που δεν είναι συμβατός με την αποστολή της και ιδού το γιατί.
 1. Δεν έχει ξανατοποθετηθεί Πρόεδρος με το κύρος και την εμπειρία του Ιάσωνα Στράτου στον τομέα της Βιομηχανίας.
 2. Εδώ και 20 χρόνια δεν έχει τοποθετηθεί στο ΔΣ της ΕΑΒ Ανώτατος εν ενεργεία Αξιωματικός της ΠΑ. Την δεκαετία του 1980, ως μέλη του ΔΣ της ΕΑΒ εχρημάτισαν οι Διοικητές της 114 ΠΜ με βαθμό Ταξίαρχου που είχαν το επιχειρησιακό υπόβαθρο να κρίνουν προτεραιότητες με βάση τις ανάγκες των ΕΔ, αλλά και οι Διευθυντές Γ' Κλάδου της ΔΑΥ που είχαν την αρμοδιότητα χρηματοδότησης του ετήσιου Φόρτου της Εργοστασιακής Συντήρησης των Α/Φ της ΠΑ. 'Όμως το ανωτέρω καθεστώς τελείωσε μόλις η ΕΑΒ πέρασε στην αρμοδιότητα του Υπ.ΟΙΚ.
 3. Στο σημερινό ΔΣ, που ξέφτισε και αυτό σε επταμελές από εννεαμελές, υπάρχουν μόνον 2 Ανώτατοι απόστρατοι Αξκοί προελεύσεως ΠΑ, ειδικότητας Μηχανικού Τηλεπικοινωνιών Ηλεκτρονικών, δεν υπάρχει κανείς Επιχειρησιακός Αξκός, και ουδείς με αποκλειστική αρμοδιότητα Εγκαταστάσεων παρά τα τεράστια προβλήματα που υπάρχουν με την συντήρηση των ήδη υφισταμένων Εγκαταστάσεων και την απόκτηση νέων.
 - iv. Δεν θέλω να πιστέψω ότι η φθίνουσα αυτή κατάσταση του ΔΣ της ΕΑΒ διαχρονικά έγινε σκόπιμα αλλά μάλλον από άγνοια προσλαμβανουσών παραστάσεων από το Υπ. ΟΙΚ. Πάντως όπως και έχει το πράγμα είναι απόλυτα συνυφασμένη με την φθίνουσα πορεία της ΕΑΒ σε δυνατότητες εν χρόνω αποδόσεων που έχουν φτάσει σε μη αποδεκτά επίπεδα.
 - v. Οι ευθύνες της Πολιτείας είναι μεγάλες γιατί κάτι αντίστοιχο, ή ενδεχομένως και χειρότερο συμβαίνει με όλες τις Κρατικές Αμυντικές μας Βιομηχανίες (ΕΑΣ, ΕΛΒΟ, ΝΑΥΠΗΓΕΙΑ) που δείχνει ότι οι Αρμόδιοι δεν εννοούν να καταλάβουν την σοβαρότητα του ζητήματος και να ασχοληθούν υπεύθυνα και άπαξ δια παντός με αυτό, λόγω της εξαιρετικής του σημασίας.
 - vi. Και ενώ από την δεκαετία του 1990 αποφασίστηκε η κατάργηση της Υπηρεσίας Πολεμικής Βιομηχανίας (ΥΠΟΒΙ) του ΥΕΘΑ και η αντικατάστασή της από την Γενική Διεύθυνση Αμυντικών Εξοπλισμών και Επενδύσεων (ΓΔΑΕΕ) στο πρότυπο της πανίσχυρης Γενικής Διεύθυνσης Εξοπλισμών της Γαλλίας, που κουμαντάρει κατά υποδειγματικό τρόπο την Γαλλική Αμυντική Βιομηχανία και την έχει καταστήσει σεβαστή σε όλον τον Πλανήτη, η δική μας δεν μπόρεσε εδώ και τόσο καιρό να βάλει τα πράγματα σε μια σειρά. Δηλαδή ούτε κατάφερε να καταρτίσει μακροχρόνιες συμβάσεις Εν Συνεχεία Υποστήριξης των πανάκριβων Οπλικών μας Συστημάτων (όπως περίτρανα αποδεικνύεται από την συνεχή επανάληψη άγονων Διακυρήξεων για τα Α/Μ Μ2000, Τ-6^Α, Πυροσβεστικών Α/Φ, Μεταφορικών Α/Φ C-27 & Ελικοπτέρων Super Puma) αλλά ούτε και να επιβάλει Ποινικές Ρήτρες για καθυστερημένες παραδόσεις ή να επιβάλει στο Υπ. ΟΙΚ. τις εκ των ών ουκ άνευ απαραίτητες επενδύσεις για τις Αμυντικές μας Βιομηχανίες όπως π.χ για τα Ε/Π Super Puma. Μήπως δεν της έχουν δοθεί οι κατάλληλες αρμοδιότητες ώστε να πείσει το Υπ.ΟΙΚ. ότι πρέπει να προβεί σε αυτές χωρίς άλλες καθυστερήσεις, ή μήπως πάλι για μικροκομματικές σκοπιμότητες δεν είναι στελεχωμένη όπως θα έπρεπε με έμπειρα Στελέχη των ΕΔ και Πολιτικό Προσωπικό με εμπράγματη εμπειρία από την Βιομηχανία ?
- d. Ενώ το θέμα όμως στην βάση του είναι απλό για να το καταλάβουν οι Αρμόδιοι, εκεί που σκαλώνουν τα πράγματα είναι η λήψη σοβαρών αποφάσεων που οι Αρμόδιοι δεν έχουν τα κότσια να λάβουν. Ας εξηγήσουμε με απλά λόγια το γιατί :

- i. Πολλοί ισχυρίζονται ότι το θέμα της οικονομικής κρίσης είναι αυτό που μας δημιουργεί τα προβλήματα. Αυτό όμως είναι μιá πολύ φθηνή δικαιολογία που ακόμη και όσοι την επικαλούνται δεν την πιστεύουν γιατί το πρόβλημα είναι διαχρονικό και όχι σημερινό.
- ii. Αλλά ακόμη και αν δεχθούμε ότι το θέμα είναι οικονομικό και ότι ο Κρατικός Προυπολογισμός δεν έχει την δυνατότητα να κάνει τις επενδύσεις που απαιτούνται, το μέγα ερώτημα που τίθεται είναι γιατί δεν έχουμε προχωρήσει ακόμη σε ιδιωτικοποιήσεις. Τον τελευταίο καιρό είδαν το φως της δημοσιότητας ορισμένες αξιόλογες πρωτοβουλίες του Υπουργείου Ανάπτυξης για την διάσωση των Ναυπηγείων Ελευσίνας μέσω Ιδιωτικοποίησης. Αν κοιτάξουμε τι συμβαίνει στην Διεθνή Πρακτική με τις Αμυντικές Βιομηχανίες στην Ευρώπη και τις ΗΠΑ θα παρατηρήσουμε ότι μολονότι ανήκουμε στη Δύση, διακατεχόμεθα από μια ιδεοληψία ότι οι Αμυντικές Βιομηχανίες πρέπει να είναι υπό Κρατικό έλεγχο {άποψη που εξακολουθεί να υφίσταται μόνον σε Χώρες του Ανατολικού Μπλόκ (Ρωσία-Κίνα) αλλά και σε Χώρες με πολύ διαφορετικά χαρακτηριστικά από την δική μας (π.χ. Ινδία) } με το πρόσχημα του κακού Γείτονα που έχουμε ώστε να υποστηρίζονται αποτελεσματικά οι ΕΔ μας. Αν λοιπόν οι οικονομικές μας δυνατότητες δεν είναι αρκετές για να συντηρήσουν τις απαραίτητες επενδύσεις της Αμυντικής μας Βιομηχανίας πρέπει να βρούμε έναν τρόπο να τις πραγματοποιήσουμε και μάλιστα το ταχύτερο δυνατό, γιατί ο κακός Γείτονας όχι μόνον δεν θα αλλάξει αλλά γίνεται καθημερινά και επιθετικότερος.
- iii. Πρέπει να απαλλαγούμε από τις μικροκομματικές σκοπιμότητες που υπηρέτησαν πιστά όλες σχεδόν οι Ελληνικές Κυβερνήσεις από την Μεταπολίτευση και μετά με την τακτοποίηση των δικών τους παιδιών στις Κρατικές Αμυντικές Βιομηχανίες χωρίς τα απαραίτητα προσόντα, με αντικειμενικό σκοπό την δημιουργία κομματικών στρατών που θα τους εξασφάλιζαν την ανετότερη εκλογή τους στην επόμενη εκλογική αναμέτρηση. Δεν είναι πανάκεια η κατοχή του 51% και πάνω των μετοχών των Κρατικών Αμυντικών Βιομηχανιών γιατί επί της ουσίας εκτός από την πιθανή νίκη στην επόμενη εκλογική αναμέτρηση της Κυβερνώσας παράταξης, εξασφαλίζει την καταδίκη της Κρατικής Αμυντικής Βιομηχανίας. Πολλοί θα πούν ότι οι ιδρυτικοί νόμοι των Αμυντικών Βιομηχανιών δεν επιτρέπουν το ποσοστό του Ελληνικού Δημοσίου να πέσει κάτω από 51%. Κάτι τέτοιο μπορεί να ήταν σωστό την δεκαετία του 1970 αλλά όχι σήμερα στην εποχή της παγκοσμιοποίησης. Πώς λοιπόν οι Νόμοι αλλάζουν και μάλιστα πολλές φορές για πραγματικά ασήμαντη αφορμή με αντικειμενικό σκοπό την εξασφάλιση του κομματικού συμφέροντος της εκάστοτε Κυβερνώσας παράταξης και δεν μπορούν να αλλάξουν για ένα τόσο σοβαρό θέμα όπως αυτό της Αμυντικής μας Βιομηχανίας από μία Κυβέρνηση που έχει 158 Βουλευτές? Θυμίζουμε μόνον το ρητό που βρίσκεται στο έμβλημα του Τεχνικού του Στρατού Ξηράς ότι **«το θέλειν εστί δύνασθαι»**. Το κεντρικό λοιπόν θέμα είναι να καταλάβουμε ότι κανένα πρόβλημα δεν θα δημιουργηθεί στις Κρατικές Αμυντικές Βιομηχανίες αν το Ελληνικό Δημόσιο αποφασίσει να κρατήσει το ποσοστό των Μετοχών που μπορεί να αναλάβει (όπως π.χ 30% στο Ισραήλ για την ΙΑΙ, ή 35% στην Πορτογαλία για την ΟΓΜΑ) όπου οι ιδιώτες Επενδυτές έχουν το Management και φυσικά την ευχέρεια να απολύουν αμέσως αυτούς που δεν ανταποκρίνονται στις προσδοκίες της θέσης ευθύνης που καταλαμβάνουν, αλλά και να προσλαμβάνουν αμέσως και χωρίς γραφειοκρατικές διαδικασίες που διαρκούν χρόνια, όσους υπαλλήλους θέλουν, ανάλογα με τον φόρτο που έχουν εξασφαλίσει από τους Πελάτες τους, με πολύ πιο αυστηρά κριτήρια ακόμη και από το δικό μας ΑΣΕΠ, γιατί ενδιαφέρονται πραγματικά να βγάλουν εν χρόνω το έργο που τους ανατίθεται ώστε να αποφύγουν τις Ποινικές Ρήτρες που κάθε σοβαρός Πελάτης θα απαιτήσει να επιβάλει, και όχι για να βολέψουν ημετέρους όπως κατά κόρον γίνεται στην δική μας περίπτωση. **Το Ελληνικό παράδοξο, να υπάρχει Εργοστασιακός Φόρτος που δεν μπορεί να απορροφηθεί είναι παγκόσμια αρνητική πρωτιά**, όταν οι ανταγωνίστριες εταιρείες του Χώρου στο Παγκόσμιο Στερέωμα ξοδεύουν τεράστια ποσά σε υπηρεσίες Marketing με αντικειμενικό σκοπό να αυξήσουν τον Φόρτο τους ακόμη και αν αναγκασθούν να χρησιμοποιήσουν και 2^η ή και 3^η Φυλακή (Βάρδια) για να πετύχουν τους χρόνους απόδοσης των συμβάσεων που συνομολόγησαν, ώστε να αποφύγουν τις Ποινικές Ρήτρες για καθυστερημένες παραδόσεις αλλά και να αυξήσουν την Πιστοληπτική τους Ικανότητα έναντι των Πελατών τους, ώστε να τις ξαναπροτιμήσουν.
- iv. Πώς είναι δυνατόν στην Ελλάδα να παραβιάζονται τόσο απροκάλυπτα βασικές Νόρμες της Βιομηχανίας ενώ βλέπουμε ότι το αποτέλεσμα των Κρατικών Βιομηχανιών μας χειροτερεύει

καθημερινά με τις πρακτικές που ακολουθούμε και κανείς να μην συγκινείται ? Και εδώ θα παραθέσουμε επί τούτου ορισμένες ρητορικές ερωτήσεις για να γίνει πιο κατανοητό τι σημαίνει να παραβιάζονται βασικές Νόρμες της Βιομηχανίας :

1. Πότε οι Ελληνικές ΕΔ αξίωσαν την εφαρμογή των Ποινικών Ρητρών από τις Κρατικές Αμυντικές Βιομηχανίες που σχεδόν ποτέ δεν παραδίδουν στην ώρα τους?

2. Γιατί εξακολουθούμε να δεχόμαστε το βλαβερό για το Ελληνικό Δημόσιο καθεστώς της ΒΑΣ (Βασική Συμφωνία με την ΕΑΒ) που προβλέπει προκαταβολή του 80% του Φόρτου του επομένου έτους, γνωστού όντος ότι η εταιρεία υπολείπεται κατά πολύ των παραδόσεων του προηγούμενου έτους και δεν υιοθετείται η Παγκόσμια Νόρμα του “CASH ON DELIVERY”? Μήπως εμείς με την αλλοπρόσαλη πολιτική μας ενθαρρύνουμε τις Κρατικές Αμυντικές Βιομηχανίες να μας εκμεταλλεύονται, ξεχνώντας την Ομηρική Ρήση της Οδύσσειας «**Σφίσιν Ατασθαλίησιν ‘Ωλοντο**» δηλαδή «καταστράφηκαν από τις δικές τους απρέπειες» ?

3. Γιατί πρέπει να γίνονται διαπραγματεύσεις μεταξύ των Σωματείων των Εργαζομένων και των Διοικήσεων των Κρατικών Αμυντικών Βιομηχανιών για την ενεργοποίηση 2^{ης} Φυλακής εν όψει Διακλαδικών Ασκήσεων Μείζονος Κλίμακος (π.χ. ΠΑΡΜΕΝΙΩΝ), ή εν όψει Πυροσβεστικής Περιόδου όταν υπάρχει καθυστέρηση απόδοσης των Πυροσβεστικών Α/Φ? Αυτά είναι θέματα που μπορούν να λυθούν άμεσα από την Ιδιωτική Επενδυτική Πρωτοβουλία με κατάρτιση συμβάσεων των εργαζομένων **Χωρίς Μονιμότητα και με πολύ καλύτερες απολαυές** που ο Κρατικός Τομέας αδυνατεί να πραγματοποιήσει.

4. Γιατί όποτε καπνίζει στο Υπ.ΟΙΚ αποφασίζει να κόψει λογικές παροχές των Εργαζομένων που ισχύουν από την ίδρυση της ΕΑΒ (και μάλιστα εν όψει Πυροσβεστικής Περιόδου 2020) όπως είναι τα υπηρεσιακά Λεωφορεία μεταφοράς του Προσωπικού στο Σχηματάρι Βοιωτίας από τις μεγάλες πόλεις που συνήθως ζεί το προσωπικό του Εργοστασίου, χωρίς να καταλαβαίνει ότι είναι σαν να πυροβολεί το πόδι του, αφού με παρέμβαση του ίδιου του Πρωθυπουργού επανήλθε εργασιακή ειρήνη που διεκόπη από τις λογικές κινητοποιήσεις των εργαζομένων?

5. Στην ομιλία του κ. Υπ.ΟΙΚ στην επιτροπή της Βουλής για την ΕΑΒ την 17-01-2020 που είναι διαθέσιμη σε οποιον επιθυμεί στο διαδίκτυο (<https://cstaikouras.gr/omilia-ypourgou-oikonomikon-stin-epitroph-tis-voulis-gia-tin-eav>) μπορεί κανείς να δει ανάγλυφα σε ποιά κατάσταση έχει φτάσει η ΕΑΒ από την μη έγκαιρη χρηματοδότησή της από το Υπ.ΟΙΚ. Αυτό όμως που έχει σημασία είναι ότι στις διορθωτικές κινήσεις που επιδιώκονται τώρα που η κατάσταση έφτασε στο απροχώρητο, το Υπ.ΟΙΚ. κατάλαβε ότι δεν μπορεί να τα βγάλει πέρα μόνο του και για τον σκοπό αυτό 3 από τις 8 πρωτοβουλίες που σωστά πήρε, ζητούν την συνδρομή και συναρμοδιότητα του ΥΕΘΑ. Ιδού το σχετικό απόσπασμα:

«Όμως, τι διοικητικές και νομοθετικές πρωτοβουλίες αναλάβαμε από το καλοκαίρι του 2019, ώστε να στηρίξουμε την Εταιρεία;

1^ο. Ορίσθηκε εσωτερικός ελεγκτής στην εταιρία, κατόπιν έκτακτης συνεδρίασης της Γ.Σ., στις 31-10-2019.

2^ο. Εγκρίθηκαν οι εταιρικές και ενοποιημένες χρηματοοικονομικές καταστάσεις της εταιρείας για την χρήση του 2018, κατόπιν έκτακτης συνεδρίασης της Γ.Σ. την 15-11-2019.

3^ο. Λόγω έλλειψης ταμειακής ρευστότητας της Εταιρείας, αναλήφθηκαν πρωτοβουλίες για να εισρεύσουν κεφάλαια σε αυτή, μέσω της εκπλήρωσης συμβατικών υποχρεώσεων του ΥΠΕΘΑ. (Σχόλιο υπογράφοντος: **Μα το ΥΠΕΘΑ έχει ήδη υποστεί τεράστιες μειώσεις στον προϋπολογισμό του εδώ και 20 χρόνια και ενώ έχει δώσει προκαταβολές 80% δεν έχει παραλάβει ακόμη τα υπεσχημένα**).

4^ο. Ψηφίστηκε, στις 18-11-2019, διάταξη συναρμοδιότητας ΥΠΟΙΚ και ΥΠΕΘΑ, για την υλοποίηση του προγράμματος αναβάθμισης μαχητικών αεροσκαφών F-16 της Πολεμικής Αεροπορίας, που διενεργείται από την ΕΑΒ.

5^ο. Ψηφίστηκε, στις 16-12-2019, διάταξη συναρμοδιότητας ΥΠΟΙΚ και ΥΠΕΘΑ, για προσλήψεις προσωπικού ορισμένου χρόνου στην ΕΑΒ, με στόχο τη βέλτιστη δυνατή προώθηση και ολοκλήρωση του ανωτέρω προγράμματος αναβάθμισης μαχητικών αεροσκαφών F-16 της Πολεμικής Αεροπορίας.

6^{ον}. Το ΥΠΟΙΚ επεξεργάζεται πλέγμα διατάξεων για την εξεύρεση βέλτιστων λύσεων για τελωνειακές εκκρεμότητες της ΕΑΒ, αναγόμενες σε προηγούμενα έτη. **(Σχόλιο υπογράφοντος: Αυτό κι αν είναι υποχρέωση του Μετόχου! Θά έπρεπε μα είχε γίνει εδώ και δεκαετίες).**

7^{ον}. Το ΥΠΟΙΚ, σε συνεργασία με το ΥΠΕΣ, διερευνά την εξαίρεση της ΕΑΒ από την κινητικότητα, προκειμένου να σταματήσει η «αιμορραγία» προσωπικού. **(Σχόλιο υπογράφοντος: Κάλλιο αργά παρά ποτέ).**

8^{ον}. Προχωρήσαμε στην παρούσα διαδικασία ορισμού νέας Διοίκησης στην Εταιρεία.»

6. Από την ανωτέρω επίσημη ενημέρωση του κ. ΥΠ.ΟΙΚ. προκύπτει αβίαστα ότι μόλις πρόσφατα κατανόησαν την κορυφή του Παγόβουνου που έχει δημιουργηθεί από την δεκαετία του 1990. Πολύ καλώς πήραν μέτρα για την επιτάχυνση της αναβάθμισης των F-16 και μάλιστα με την συναρμοδιότητα του ΥΕΘΑ. Όμως έχει καταλάβει το Υπ.ΟΙΚ ότι εκτός από το πρόγραμμα της αναβάθμισης των F-16 υπάρχουν και πολλά άλλα προγράμματα της ΕΑΒ μεγάλης σπουδαιότητας για την ΠΑ που χρειάζονται πανομοιότυπες αποφάσεις με αυτές που έλαβε για τα F-16 όπως π.χ. οι γραμμές παραγωγής των Α/Φ F-4E, C-130, C-27J, EMB-135/145, CL-215/415 & Ε/Π Super Puma που ασφυκτιούν από έλλειψη Χρηματοδοτήσεων και Προσωπικού? Αν χρειάστηκαν 30 χρόνια για να κατανοηθεί η αναγκαία συναρμοδιότητα με το ΥΕΘΑ για ένα και μόνο πρόγραμμα τότε μάλλον δεν βρισκόμαστε σε σωστή τροχιά, όταν η συναρμοδιότητα για την οποία μιλάμε υπήρχε από συστάσεως ΕΑΒ και την καταργήσαμε!
7. Και βέβαια με την κοινή λογική, οι επερωτώντες Βουλευτές για το θέμα των αποδόσεων των Ε/Π Super Puma πήραν απάντηση από τον κ. ΥΕΘΑ και όχι από τον κ. Υπ.ΟΙΚ. που είναι ο κατά νόμον αρμόδιος για την ΕΑΒ!

Όλη η ανωτέρω ανάλυση δείχνει πεντακάθαρα ότι χρειάζεται μιιά δραστική αλλαγή νοοτροπίας και του τρόπου του σκέπτεσθαι περί τα θέματα της Κρατικής Αμυντικής Βιομηχανίας με εντελώς αναπτυξιακό προσανατολισμό που απαιτεί επενδύσεις στην ώρα τους και ταχύτητα λήψης αποφάσεων παραμερίζοντας το οποιοδήποτε πολιτικό κόστος και με την μεγαλύτερη δυνατή Διακομματική Συναίνεση (π.χ. Σύσταση Συμβουλίου Εθνικής Ασφάλειας κατά το πρότυπο της Κύπρου που αντιμετωπίζει αντίστοιχες ή και μεγαλύτερες προκλήσεις από εμάς από τον ίδιο κακό Γείτονα). Καί όχι να επιμένουμε εσφαλμένα να πιστεύουμε ότι οι Κρατικές Αμυντικές Βιομηχανίες μπορούν να κάνουν τα πάντα (ενώ μπορούν να κάνουν πολύ λιγώτερα σε σχέση με τον ανταγωνισμό των εγχωρίων Αμυντικών Βιομηχανιών) που οι ΕΔ ξένων Χωρών και το ΝΑΤΟ τους εμπιστεύονται προγράμματα πολλών εκατομμυρίων ή και δισεκατομμυρίων Ευρώ, για τον απλούστατο λόγο ότι αυτές τηρούν ευλαβικά τις Παγκόσμιες Βιομηχανικές Νόρμες (που εμείς επιμένουμε να αγνοούμε για τις δικές μας Κρατικές Αμυντικές Βιομηχανίες) ώστε να καθιερωθούν σαν Φερέγγυοι Συνομιλητές των Πελατών τους για να επιβιώσουν και να αναπτυχθούν περαιτέρω.

ΕΠΙΜΥΘΙΟΝ

Είναι παρήγορο ότι μόλις πρόσφατα (2019) καταλάβαμε την ανάγκη συναρμοδιότητας των Υπουργείων που πρέπει να εποπτεύουν τις Αμυντικές Βιομηχανίες {που την είχαμε (1976) και την καταργήσαμε (1992)} και η οποία επιβάλλεται από τις προσλαμβάνουσες παραστάσεις του επείγοντος των Προγραμμάτων των ΕΔ που μόνον το ΥΕΘΑ γνωρίζει και όχι μόνον από τα Οικονομικά τους στοιχεία, με την διαφορά ότι οι ρυθμοί επαναφοράς στην κανονικότητα χρειάζονται μεγάλες επιταχύνσεις αν πράγματι μας ενδιαφέρει να διορθώσουμε την επικρατούσα κατάσταση!

Υποπτεράρχος (ΜΑ) ε.α. Δημήτριος Μ.Πετρίδης (22ας ΣΜΑ, τάξη 1974)

Μηχανολόγος Μηχανικός Πανεπιστημίου Πατρών (1981)

Αεροναυπηγός Μηχανικός US NAVAL Postgraduate School (1986)

Εκπρόσωπος Ελλάδος στο Δ.Σ της NAMSA (νυν NSPA 2001-2004)

Aviation Programme Manager NATO Support & Procurement Agency (NSPA 2009-2017)

Μέλος Αεροπορικής Ακαδημίας Ελλάδος (ΑΑΚΕ), Επιστημονικού Συλλόγου Μηχανικών Αεροπορίας (ΕΣΜΑ),

Συνδέσμου Αποφοίτων Σχολής Ικάρων (ΣΑΣΙ), Ελληνικού Ινστιτούτου Στρατηγικών Μελετών (ΕΛΙΣΜΕ) &

Κιβωτού Ολιστικής Παιδείας Ε.Δ

Μέλος ΔΣ Πανελληνίας Ομοσπονδίας Στρατιωτικών (ΠΟΣ)

ΠΡΟΣ: ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
Δνση Κοινοβουλευτικού Ελέγχου
Τμήμα Ερωτήσεων
ΚΟΙΝ.: Βουλευτή κ. Κυριάκο Βελόπουλο
Βουλευτή κ. Κωνσταντίνο Χήτα
ΥΠΕΘΑ/Γραφείο ΥΕΘΑ
ΥΠΕΘΑ/Γραφείο ΥΦΕΘΑ
ΥΠΕΘΑ/Γενικός Γραμματέας
ΥΠΕΘΑ/ΓΝΠ/ΤΚΕ
ΥΠΕΘΑ/ΔΝΣΗ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΑΣ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑΣ
ΤΜΗΜΑ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ
Τηλέφωνο: 2106598-278,282,285
FAX: 2106552035
e-mail: nomgkbe@mod.mil.gr
Φ.900α/2593/17155
Αθήνα, 13 Ιουλίου 2020
Σελίδες: Δύο (2)

ΘΕΜΑ: Κοινοβουλευτικός Έλεγχος

ΣΧΕΤ.: Ερώτηση 7577/22-06-2020 της Βουλής των Ελλήνων

Σε απάντηση της σχετικής Ερώτησης, που κατέθεσαν οι βουλευτές κ.κ. Κυριάκος Βελόπουλος και Κωνσταντίνος Χήτας με θέμα «Ελικόπτερα “Super Puma” σκουριάζουν στις εγκαταστάσεις της Ελληνικής Αεροπορικής Βιομηχανίας», σας γνωρίζω τα ακόλουθα:

Από το έτος 2013 έως σήμερα, έχουν ενταχθεί στην ΕΑΒ ΑΕ πέντε (5) ελικόπτερα (Ε/Π) AS-332C1 (Super Puma) για εκτέλεση εργοστασιακής συντήρησης, που περιλαμβάνει 12ετή επιθεώρηση & G-Inspection, εκ των οποίων έχουν αποδοθεί τα δύο (2). Την παρούσα χρονική περίοδο, βρίσκονται ενταγμένα στην εταιρεία τρία (3) Ε/Π, με ημερομηνίες ένταξης, 04 Σεπτεμβρίου 2014, 14 Σεπτεμβρίου 2015 και 03 Νοεμβρίου 2016. Οι αποδόσεις των υπόψη Ε/Π παρουσιάζουν διολίσθηση που οφείλεται, αφενός σε ευρήματα, τα οποία έπρεπε να τύχουν περαιτέρω επισκευών, και αφετέρου σε ζητήματα λειτουργίας της ΕΑΒ ΑΕ, αλλά και σε ελλείψεις υλικών.

Με την κατάρτιση του ετήσιου προγράμματος εργοστασιακής συντήρησης που ανατίθεται από την Πολεμική Αεροπορία (ΠΑ) στην ΕΑΒ ΑΕ, στο πλαίσιο της Βασικής Συμφωνίας (ΒΑΣ) Ελληνικού Δημοσίου - ΕΑΒ ΑΕ, διαμορφώνεται και το προϋπολογιστικό κόστος του προγράμματος. Στην εταιρεία χορηγείται προκαταβολή έως το 80% του υπόψη κόστους και η τελική εκκαθάριση γίνεται απολογιστικά, μετά την ολοκλήρωση των εργασιών.

Το προϋπολογιστικό κόστος της εργοστασιακής συντήρησης των Ε/Π Super Puma, εκτιμήθηκε μεσοσταθμικά σε 2,55 εκατομμύρια € ανά Ε/Π. Επί αυτού του ποσού έχουν χορηγηθεί προκαταβολές, σύμφωνα με τα ως άνω.

Σε κάθε περίπτωση, σύμφωνα με τον τρέχοντα προγραμματισμό, αναμένεται η παράδοση ενός (1) Ε/Π, το Νοέμβριο τρέχοντος έτους, εφόσον ξεπεραστούν οι

./.

υφιστάμενες ελλείψεις κύριων υλικών. Για τα υπόλοιπα δύο (2) Ε/Π δεν δύναται να διατυπωθεί ασφαλής εκτίμηση.

Ανεξαρτήτως των ανωτέρω, για την αντιμετώπιση του προβλήματος της συσσώρευσης φόρτου εργασιακής συντήρησης των Ε/Π Super Puma συνολικά, η ΠΑ έχει αναπτύξει δυνατότητα εκτέλεσης στο Κρατικό Εργοστάσιο Αεροσκαφών, γεγονός που έφερε ήδη αποτελέσματα, με την απόδοση ενός (1) Ε/Π και την εξέλιξη εργασιών σε άλλο ένα (1).

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ
ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΑΣ

